

cofă), acest cuvânt se separă de ucr. *kufa* „butoi” /30, II, 333/. Derivate: *kofýčka*, *kofýčēčka* (dim.).

Kúpka s.f. „vas mic de lemn pentru păstrat smântână, jintită și sare; (pentru ciobani) farfurie de mâncat și de băut apă, lapte”. Din rom. *cúpă* > urc. **kúpa* > (dim.) *kup-k-a* /94, 157/. Contra: /96, 270: ucr. *kupa* „vas mic, cu cioc, de băut apă” < tc./ Cf. și /77, 284/. Pentru rom. *cupă* v. (/1, I, p. II, 195–6; 65, 15; 17, 22; 32 etc.; 17, 22¹; 48, I, h. 271/).

Kurměj s.m. „curmei” (și la alți huțuli — /30, II, 330; 44, 64/), cu multe derivate: *kurmánina* „id.”, *kurmačča* „zdrențe”, *kurmanýna* „id.”, care lipsesc din /94, 177/. Din rom. *curmăi*. La derivatul *kurmak*, dedus în /94, l.c./ din ucr. **kurm* < v. rom. *curm* (pentru acesta v. și /59, 36, 316, 323; 66, 231/), adăugăm: *kurman* /88, 10/ și, din v. M., (dim.) *kúrmyk*, *kúrmyčok*.

Kúzba s.f. „partea mobilă a cujbei s. cujba în întregime”. Din rom. *cújbă* /94, 156–7; 27, 133–4: aici „isoglose balcanice”; 88, 12/. Pentru rom. v. ([95, 85, 113 ș.a.]). Sinonime: (mai frecvent) *berfēla*, (mai rar) *vóhnyvo*.

Kyrlig s.m. 1° „cîrlig în peretele colibei, pentru vase și unelte”; 2° „cîrlig”. Din rom. *cîrlig* /94, 158/. În /67, IX, 831/: ucr. *gyrlýga* „băț ciobănesc” < rom. *gherlă* [!]. Contrar: /96, 257/

Rýndza s.f. „stomac de vițel s. miel, din care se prepară *chiagul*” — cuvînt dialectal carpatic, în primul rînd huțul /30, IV, 17/.

Din rom. dial. *rîndză* „stomac” /94, 170; 88, 6; 27, 138/. Pentru derivate /30, *ibid.*/; în v. M.; *rýndzavyj* adj. „plîngăreț”; *rýndzytisy* vb. „a se smiorcăi”.

Skalúš s.m. „bucată de lemn ce se pune în gura animalelor (cailor mai ales), pentru a o ține deschisă”². Din rom. *scălúș* „id.” (/1, I, p. II, 58–9/).

Striketóry „strecurătoare”, sinonim cu *cidýlo* și facultativ (I, VI). Din rom. reg. *strecătoare* (/3, II, h. 412; 10, 1214/).

Tájstra s.f. „traistă” (obiect nelipsit din traiul zilnic al huțulilor). Din rom. dial. *táistră* /94, 175; 82, 175³/.

Trymbíta s.f. „bucium din care cîntă păstorii la stîină, ca și trîmbițașii la priveghiul morților”. Din rom. dial. *trîmbítă*, var. a lui *trîmbítă* /94, 176: aici chiar din *trîmbítă* [!]; 88, 5; 44, 36, 64/. Atestări rom. în (58; 65, 16).

Várga s.f. „nuia (de alun, mestecăn etc.) pentru mînat oile, vitele”. Din rom. *várgă* „id.” (/10, 1402/). Sinonim: *prut*.

Virhýna s.f., var. inițială: *virgýna*, (I, II) „lemn de o anumită lungime, folosit la construcția colibei de la stîină”. Din rom. *virghină*, binecunoscut graiurilor populare (/95, 72; 57, 236, 237/)

§ 5. Focul

Spúza s.f. „cenușă”, folosit mai rar (II, III). Din rom. *spúză* „id.” /94, 172/.

¹ „Vasele de la stîină *budăce* și *budăcuțe*, cu *capace* și *toarte*, *cofele*, *cupe* cu mănunchiu săpate dintr-o bucată de rădăcină, *ocă*, *racle*, *polonice* și *untărițe* de ales untul ...”.

² II cunoaște. „din bătrîni”, cuvîntul cu sens de „fundurei” [?].

³ Cf. și V. Arvinte, în AUI (SN), t. XII, 1966, f. 1, p. 23.